

ΑΓΙΑΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΔΙΟΜΕΝΗ

ΕΤΟΣ ΚΒ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΙΟΥΛΙΟΣ, 1889.

ΑΡΙΘ. 289.

Συνδρομ. ἔτησ. ἐν Ἑλλάδι Δρ. 1.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Εἰς οὐδένᾳ, πλὴν τῶν τακτικῶν

» » » Ἐξωτερικῶν φρ. 2.

Ἐν ὁδῷ Σταδίου ἀριθ. 39.

ἀγγελικῶν, εἰσδέχεται ἡ Ἐφημερίς τῶν Παίδων ἄνευ προπληρωμῆς.

Ο ΣΑΡΔΑΝΑΠΑΛΟΣ

ΜΥΘΗΡΙΑ ΤΗΣ ΧΗΜΕΙΑΣ

1. Ἡ σύνθεσις τοῦ ὕδατος.

Ὁ Σαρδανάπαλος, τὸν ὁποῖον παριστάνει ἡ προκειμένη εἰκὼν, ἦτο ὁ τελευταῖος βασιλεὺς μακρᾶς σειράς βασιλέων τῆς αὐτῆς οικογενείας (30 τὸν ἀριθμὸν), ἐβασίλευσε δὲ ἐπὶ τὴν Ἀσσυρίαν κατὰ τὰ τέλη τοῦ 9ῶ π. Χ. αἰῶνος, ἦτο δὲ τόσοσθνηλυκροπέης καὶ παραδεδομένος εἰς τὰς ἡδονάς, ὥστε ἐνδύομενος γυναικεῖα φορέματα ἔμενε κατὰκλειστος εἰς τὸν γυναικωνίτην του, μὴ δεχόμενος κανένα ἐκ τῶν ὑπηκόων του.

Τὸ πάγκοινον τοῦτο θευστὸν συνίσταται ἐκ δύο ἀνομοίων ἀερίων, δευγρόνου καὶ ὀξυγρόνου, τῶν ὁποίων τὴν ὑπαρξιν γνωρίζομεν διὰ τῶν ἀποτελεσμάτων, τὰ ὁποῖα παράγουν.

Κατ' αὐτοῦ ἐπανεστίασεν ὁ Ἀρβάνης, σατραπῆς τῆς Μηθίδας βοηθούμενος καὶ ὑπὸ τοῦ Βελόστος, εὐγενεστάτου τῶν Χαλδαίων ἱερέων, καὶ ἀφοῦ ἐνίκησαν τὸν στρατὸν του εἰς μάχην ἐκ τοῦ συστάδην, ἐπολιόρησαν αὐτὸν εἰς τὴν πρωτεύουσάν του Νινευῆ, καὶ μετὰ διετῆ πολιορκίαν ἐκυρίευσαν τὴν πόλιν. Πρὶν ὅμως κυριευθῆ ἡ πόλις ὁ Σαρδανάπαλος συλλέξας ὄλους τοὺς θησαυροὺς του καὶ τὰς γυναῖκάς του ἔθηκεσεν αὐτὰς ἐπὶ μεγάλης στιβάδος ξύλων, ἔπειτα ἀνελθὼν καὶ αὐτὸς ἔθηκεσεν πῦρ εἰς τὰ ξύλα καὶ ἐκάη μαζὺ μὲ αὐτούς. Οὕτω κατελύθη ἡ δυναστεία του καὶ ἡ αὐτοκρατορία τῆς Ἀσσυρίας,

Ὁ Σαρδανάπαλος.

Τὸ ὕδωρ ἀμέσως σβέννει τὸ πῦρ, ἀλλ' ἐκ τῶν δύο τούτων συστατικῶν του τὸ μὲν ἐν εἶναι πολὺ εὐφλεκτον, τὸ δὲ ἄλλο εἶναι ἰσχυρότατον συντελεστικὸν πρὸς καύσιν. Ἐὰν μίξωμεν τὰ ἀέρια ταῦτα εἰς ὠρισμένην ἀναλογίαν, δὲν συμβαίνει τίποτε, τὰ δὲ ἀέρια ταῦτα μένουσιν ἀέρια. Εὐθὺς ὅμως ἀφοῦ ἔλθῃ τὸ μίγμα εἰς ἐπαφήν μὲ πῦρ, ἢ θερμοανθῆμέχρως ὠρισμένου βαθμοῦ, ἀμέσως τρομερὰ ἔκρηξις λαμβάνει χώραν, τὰ ἀέρια ἀφανίζονται καὶ εἰς τὴν θέσιν τωνεὐρίσκομεν ὕδωρ. Ἡ ὕλη ἠλλαξε μορφήν, ἀλλὰ πῶς καὶ διατί; δὲν ἠξέρομεν. Λέγομεν ὅτι ἐγείνει χημικὴ ἐνωσις, ἀλλὰ τί εἶναι χημικὴ ἐνωσις οὐδεὶς δύναται νὰ εἴπῃ.

2. Οἱ ἄνθρωποι, ὁ γραφίτης καὶ ὁ ἀδάμας περιέχουν ἐν μόνον στοιχείου, ἄνθρακα, καὶ ὁμοῦς ἢ μεταξὺ τῶν σωμάτων τούτων διαφορὰ εἰς τὴν ὄψιν, τὴν σκληρότητα κατ. εἶναι ἐντελής. Πόθεν καὶ πῶς προήλθεν ἡ διαφορὰ αὕτη, ἔδηλον καὶ ἀκατανόητον.

3. Ἡ ἀμφωνία εἶναι ὕψρον ἐντελὲς ἕξουσι, ἐπίσης καὶ ἡ διάλυσις τοῦ θειοῦχου χαλκοῦ ἔχει ἀσθενέστατον κτανοῦν χροῦμα· ἐὰν ἐνωθῶσιν ὁμοῦς τὰ δύο ἀποτελεῖται κτανοῦν χροῦμα λαμπρότατον.

4. Ἡ Γλυκερίνη εἶναι οὐσία ἐντελὲς ἀβλαβῆς καθ' ἑαυτήν, μῆλον ὅμως μὲ αὐτὴν ὀλίγον νιτρογόνου ἢ δξυγόνου, ἀμφότερα μὴ ἐκρηκτικά, καὶ θέλεις ἔχει νιτρογλυκερίνην, ἡ ὁποία ἐκρηγνυται διὰ τῆς ἀπλῆς σχεδὸν ἀφῆς καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐκρήξεως ταύτης εἶναι τρομερά.

5. Τὰ ἀβλαβεστάτα καὶ ἐντελῶς στεροῦμενα ἐνεργητικότητος στοιχεῖα εἶναι τὸ νιτρογόνου καὶ ὁ ἀνθραξ, καθ' ὑποβαλλόμενα ὅμως εἰς χημικὴν ἔνωσιν ἀποτελοῦν τὴν κ υ α ν ο γ ί ν η υ, ἥτις εἶναι ἐν τῶν ἰσχυροτάτων δηλητηρίων.

6. Δύο ἀνομοιότατα στοιχεῖα, τὸ νιτρογόνου καὶ ὁ φῶσφορος, χημικῶς ἐνούμενα ἀποτελοῦν μέγμα, τὸ ὁποῖον ἀνάπτει μὲ τὴν ἑλαχίστην τριβήν.

Η ΧΑΪΔΗ.

Καθ' ἰκτιομήν ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ.

(Ἰδε προηγουμένον φύλλον).

Ποῖον ὕμνον, Χαΐδη; ἠρώτησεν ὁ καλὸς ἰατρός.

— Ἐγὼ γνωρίζω μόνον ἐκεῖνον, εἰς τὸν ὁποῖον ἀναφέρεται ὁ ἥλιος καὶ ὁ ὠραῖος κῆπος, καὶ τὸν ἄλλον ἐκεῖνον τόνμακρόν, τὸν ὁποῖον ἡ κυροῦλα ἀγαπᾷ, καὶ μὲ λέγει νὰ τῆς τὸν ἐπαναλαμβάνω συχνά.

— Ἐπαναλαβέ τους καὶ εἰς ἐμέ, Χαΐδη, διότι καὶ ἐγὼ θέλω νὰ τοὺς ἀκούσω, εἶπεν ὁ ἰατρός.

Ἡ μικρὰ ἐσταύρωσε τὰς χεῖράς της, ἐσκέφθη ὀλίγον, εἵπειτα εἶπε· Νὰ ἀρχίσω ἀπ' ἐκεῖ, ὅπου ἡ κυροῦλα λέγει ὅτι τῆς διεγείρονται αἰσθήματα τρομερά καὶ εὐγνώμονα εἰς τὸν Θεόν;

— Ἀρχισε ἀφ' ὅπου θέλεις.

Οὕτως ἡ Χαΐδη ἤρχισε ν' ἀναγινώσκη.

Ἕμνος.

Στοῦ Κυβερνήτου τὴν σοφὴν πρόνοιαν ἐμπιστεύου,

Νὲ ἀκολουθῆς ὡς ὁδηγὸν διόλου μὴ διατάλης.

Τὰ ἴχνη του βλέπε καλῶς καὶ εἰς αὐτὰ πορεύου,

Στὸν νοῦν Του καὶ στὴν θέλησιν ποτέ σου μὴ εἰσέλθη.

Ἀργοπορεῖ ἔνιστε καὶ φαίνεται ὡς μὴ βλέπων,

Τὰς συμφοράς, τοὺς πειρασμούς, τοὺς πόνους, τοὺς

κινδύνους,

Ὡς μὴ ἀκούων στεναγμούς καὶ ὄρεϊν μὴ ἔχων

Νὰ περιδένη σὺ μπαθῶς π λ η γ ἄ σ πολυβόνους

Πλὴν ἀν σαι ἦτο δυνατόν τ' ἀόρατα νὰ βλέπης,

Θεοῦ πατρὸς φιλόστοργον πρόνοιαν θὰ ἐξύμνεις,

Ὅστις ἐκλέγει τὸν καιρὸν ἀπαλλαγῆς καὶ σκέπης

Μετὰ σοφίας θαυμαστῆς καὶ πατρικῆς μερίμνης.

Ἔσο λοιπὸν καρτερικὸς καὶ σταθερὸς τὸ πνεῦμα

Καὶ θὰ ἴδῃς τὴν θλίψιν σου καὶ τὸ βαρὺ φορτίον

Ἀστραπηδὸν ἐκλείποντα εἰς ἐν Του μόνον νεῦμα

Κ' ἔμπησον τὴν καρδίαν σου εὐλογίῳ παντοίων.

Αἰφνης ἡ Χαΐδη ἰσταμάτησε, διότι ὁ ἰατρός

εἶπεν ὡς νὰ μὴ ἠεροῦζετο. Ἐἶχε καλύψει τὸ

πρῶτον μὲ τὰς χεῖρας καὶ ἐκάθητο ἀκίνητος,

ὥστε ἡ Χαΐδη ἐνόμισεν ὅτι ἀπικοιμήθη. Ἐμμεῖν

δὲ εἰς τὴν θέσιν ταύτην ἐπὶ τινὰς στιγμὰς, ἀλλὰ

δὲ εἰς ἰκοιμάτα. Ὁ ὕμνος ἐπανήγαγεν αὐτὸν εἰς τὸ

παραλθόν, ὅτι ἦτο παιδίον εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς

μητρὸς του, ἐπαναλαμβάνουσης αὐτὸν τοῦτον τὸν

ὕμνον, τὸν ὁποῖον ἡ Χαΐδη ἔλεγε, καὶ τὸν ὁποῖον

ὁ ἰατρός δὲν εἶχεν ἀκούσει ἔκτοτε. Τῷ ἐφαίνετο

ὡς νὰ ἤκουε τὴν φωνὴν τῆς μητρὸς του νὰ ἤχη

εἰς τὰ ὠτά του, καὶ ὡς νὰ ἔβλεπε τοὺς γλυκοὺς

ὀφθαλμούς της ἀτενίζοντας φιλοστόργως εἰς τὸ

πρῶτον του, καὶ ἐπὶ τινὰς στιγμὰς ἦτο εἰς

πραγματικὴν ἔκστασιν.

Ἀφοῦ δὲ ἐπανῆλθεν εἰς ἑαυτὸν εἶδε τοὺς ὀ-

φθαλμούς τῆς Χαΐδης προσηλωμένους εἰς αὐτὸν

καὶ λαβὼν τὴν χεῖρά της, εἶπε μὲ γλυκύτητα,

« Χαΐδη, ὁ ὕμνος σου εἶναι τῷ ὄντι ὠραῖος!

Θὰ ἐκάνεθωμεν ἰδῶ πάλιν καὶ θὰ σὲ παρακα-

λέσω νὰ τὸν ἐπαναλάβῃς ἐκ νῦν.»

Ἐν τούτοις ὁ μικρὸς Πέτρος μόλις ἠδύνατο νὰ

κρατήσῃ τὴν ὑπομονὴν του. Ἐἶχε καὶ αὐτὸς τὰς

ἐνθυμήσεις του. Ἀνεπόλει εἰς τὴν μνήμην του

τὰς ἡμέρας καὶ ὥρας, κατὰ τὰς ὁποίας ἐκάθητο

ἐκεῖ εἰς τὸ ἴδιον μέρος πλησίον τῆς Χαΐδης ψάλα-

λων καὶ συνομιλῶν περὶ διαφόρων πραγμάτων

καὶ ἐπιθύμει νὰ ἀπολαύσῃ τὴν αὐτὴν εὐχαρίστη-

σιν καὶ τώρα. Ἀλλ' ἡ Χαΐδη ἐφαίνετο ὅλη προσ-

ηλωμένη εἰς τὸν γέροντα ἰατρὸν, καὶ εἰς αὐτὸν

δὲν ἐπρόσεχε ποσῶς! Ἀλλὰ καὶ τί νὰ κάμη;

Ὅθεν ἐκάθησεν εἰς παράμερόν τι μέρος, καὶ ἤρ-

χισε νὰ παρατηρῇ προσεκτικῶς τὴν σιάν, ἥτις

ἐχρησίμευεν ὡς ὠρολόγιον, ὅταν δὲ εἶδεν ὅτι ἐφθα-

σεν εἰς τὸ σημεῖον τοῦ μεσημερίου, ἐφώνησε μὲ

ὄλην του τὴν δύναμιν, «Καίρὸς τοῦ γεύματος!»

Εἰς τὴν φωνὴν ταύτην ἡ Χαΐδη ἠγέρθη ἀμί-

σως καὶ ἔφερε τὸ πανέριον, ὅπου εἶχον τὴν λι-

τὴν τροφὴν των καὶ ἔθεσεν αὐτὸ ἐμπροσθεν τοῦ

ἰατροῦ, εἰπούσα, «Ἐδῶ, ἰατρέ, θὰ ἔχῃς ἐν χω-

ριάτικον γεῦμα—ὡς ἐκαίνο, τὸ ὁποῖον συνειθίζου-

οὶ ποιμένες τῶν αἰγῶν νὰ τρώγουν. ἰδῶ ἐπάνω

εἰς τὰ ὄρη!» Ἀλλὰ πρὶν ἐκβάλη τὰ πράγματα

ἀπὸ τοῦ πανερίου, ἐφώνησε τὸν Πέτρον νὰ τρέξῃ νὰ

ἀμέλξῃ τὴν ἀγαπητὴν τῆς αἰγᾶ, καὶ νὰ φέρῃ τὸ

γάλα εἰς αὐτὴν διὰ νὰ φιλεύσῃ μὲ αὐτὸ τὸν ἰατρὸν.

— Καί τὰ φαγητά εἰς τὸ πανέριον ποῖος θὰ τὰ φάγη; ἠρώτησεν ὁ Πέτρος.

— Ἡμεῖς—ὁ ἰατρός, σὺ καὶ ἐγώ, ἀπεκρίθη ἡ Χαϊδῆ. Ἀλλὰ τρέξε τώρα διὰ τὸ γάλα.

Ἡ Χαϊδῆ δὲν εἶχε χρεῖαν ἄλλης παραγγελίας—εἰς μίαν δὲ στιγμήν ἐπανῆλθε κρατῶν τὸ καρδάρι του γεμάτον γάλα γλυκὺ καὶ ἀφρίζον.

Ἡ Χαϊδῆ ἐστρωσε τὸ τραπεζομάνδυλον ἐμπροσθεν τοῦ ἰατροῦ, καὶ εἴθεσεν ἐπάνω του τὸν ἄρτον καὶ τὰ ἄλλα φαγητά, τὰ ὅποια ὁ καλὸς παπoὺς εἶχε βάλει εἰς τὸ πανέριον, ἀφοῦ δὲ ἐζήτησεν ὁ ἰατρός τὴν θέϊαν εὐλογίαν, ἤρχισαν ὅλοι νὰ τρώγουν μὲ πολλὴν ὀρεξίν. Ἰδίως ὁ Πέτρος ἀπὸ τὰ λουκάνικα.

Μετὰ τὸ γεῦμα ἡ Χαϊδῆ καὶ ὁ ἰατρός περιήλθον τὰ χλοερά μέρη τοῦ ὄρου, ὅπου αἱ αἶγες ἐβοσκον καὶ εὐχαριστήθησαν πολὺ ἀπὸ τὴν ωραίαν θέσιν καὶ τὴν γλυκίαν ὀσμήν τῶν ἀνθέων, τῶν ὁποίων τὰ πολυποίκιλα χρώματα ἔτερπον τὴν ἔρασιν, ἐνῶ τὸ ἄρωμά των ἐπλήρου τὴν ἀτμοσφαῖραν καὶ ἔκαμνεν αὐτὴν πολὺ εὐάρεστον.

Ἄλλ' ἐπὶ τέλους ὁ ἰατρός εἶδεν ὅτι ἦτο καιρὸς νὰ ἐπιστρέψῃ, εἶπε δὲ εἰς τὴν Χαϊδῆν νὰ μείνῃ, ἐὰν ἤθελε μέχρι τῆς ἑσπέρας, ἀπολαμβάνουσα τὴν εὐχαριστήσιν, τὴν ὁποίαν ἡ θέσις ἐκείνη παρείχεν, ἀλλ' ἡ Χαϊδῆ δὲν ἐστερέξεν εἰς τοῦτο προτιμήσασα νὰ συνοδεύσῃ αὐτόν. Ἐκτὸς τούτου εἶχε πολλὰ πράγματα νὰ τῷ εἶπῃ, καὶ νὰ τῷ δείξῃ ἄλλα μέρη, ὅπου μυριάδες ἄλλων ἀνθέων ἀνοῦν καθ' ὅλον τὸ θέρος. Ἄλλ' ὁ καλὸς ἰατρός τὴν συνεβούλευσε νὰ μείνῃ, ὑποσχεθεὶς νὰ τὴν ἐπανίδῃ τὴν ἐπομένῃ ἡμέραν, καὶ ἀποχαιρετήσας αὐτὴν καὶ τὸν Πέτρον ἀνεχώρησεν. Ἡ Χαϊδῆ ὁμοίως ἀνέβη εἰς μίαν πέτραν καὶ ἐκεῖ ἔμεινε σείουσα τὸ μανδύλιόν της, ἕως οὗ ὁ ἰατρός ἐκρῦφθη κάτω εἰς τοὺς βράχους ἀπὸ τὴν ὄψιν της.

— Πόσον ἡ μικρὰ αὐτὴ κόρη μοὶ ἐνθυμίζει τὸ κοράσιόν μου!, εἶπεν ὁ ἰατρός στενάξας. Καὶ αὐτὴ ἔτσι ἔκαμνεν ὅταν ἀνεχώρουν—ἐξήρχετο εἰς τὸ παράθυρον ἢ τὴν θύραν καὶ ἐκίνει τὸ μανδύλακι της ἕως οὗ ἐχανόμην ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμούς της.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ ἰατροῦ, ἡ Χαϊδῆ καὶ ὁ Πέτρος ἐτραγοῦδησαν διάφορα τραγοῦδια, τὰ ὅποια συνειθίζον νὰ τραγοῦδoῦν, ὅταν ἐβοσκον τὰς αἶγας ἑμοῦ, πρὶν ἡ Χαϊδῆ ἀναχωρήσῃ εἰς τὸ Φράγκφορτ, ὁ δὲ Πέτρος τῆς διηγῆθη πόσον ἠσθάνετο τὴν μοναξίαν του εἰς τὴν ἀπουσίαν της καὶ πόσον ἔχαιρε βλέπων πάλιν αὐτὴν εἰς τὰ ὄρη τῆς πατρίδος των!

Ἐκείνη ἡμέρα κατ' ὄλον τὸν μῆνα ἦτο εὐήλιος, καθαρὸς καὶ ὀρεσερός. Καθ' ἑκάστην δὲ πρωΐαν ὁ

ἰατρός ἀνέβαινεν εἰς τὸ μέρος, ὅπου ἦτο ἡ οἰκία τοῦ παπποῦ τῆς Χαϊδῆς καὶ περιήρχετο μὲ αὐτὴν εἰς διάφορα ὕψη τῶν ὄρειων, ὅπου τὰ ἄρπακτὰ ὄρνεα εἶχον τὰς φωλεὰς των, καὶ τὰ ὅποια ὅταν ἐβλεπον αὐτοὺς πλησιάζοντας ἐφευγον κρῶζοντα ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς των. Εἰς τὴν συντροφίαν τοῦ παπποῦ ὁ ἰατρός εὗρισκε μεγάλην εὐχαριστήσιν, καὶ ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἐθαύμαζε μὲ τὴν ὁποίαν εἶχε γνώσιν τῶν ὀρεινῶν φυτῶν, τῆς ἰαματικῆς των δυνάμεως καὶ ποῦ ἐφύοντο. Προσέτι εἰδείξεν εἰς αὐτόν διάφορα εἶδη λειχήνων, φουρμίνων ἐπὶ τῶν κορμῶν τῶν προκατακλυσμαιῶν δένδρων, καὶ πολλὰ εἶδη ἀνθέων ἀγνώστων εἰς τὸν ἰατρόν. Ὁ ἰατρός εὗρεν ἀκόμη ὅτι ὁ ἄριστος ἐκείνος γέρον εἶχε πολλὰς γνώσεις περὶ τῶν ζώων καὶ τῶν πτηνῶν, τὰ ὅποια ἔζων εἰς τὰ ὄρη ἐκείνα, καὶ περὶ τῆς ζωῆς καὶ τῶν ἐξεων αὐτῶν, ὥστε εἰς τὴν ἐκτίμησίν του ἀνυψώθη πολὺ καὶ ἔκτοτε ἤρχισε νὰ τὸν θεωρῇ οὐχὶ ὡς ἀγροῖκον ὀρεινόν, ἀλλ' ὡς καλὸν ἐπιστήμονα.

(Ἀκολουθεῖ).

ΠΩΣ ΜΕΤΕΦΕΡΟΥΝ ΤΑ ΝΕΟΓΝΑ ΤΩΝ ΖΩΑ ΤΙΝΑ.

Ἡ Καγαροῦ (ιδὲ φύλλ. Μαρτίου 1888) κατ' ἀρχὰς ἐνῶ εἰσέτι εἶναι ἀδύνατα τὰ φέρη ἐντός σάκκου, ὁ ὁποῖος περικαλύπτει ὅλην τὴν κοιλίαν, ἀφοῦ δὲ μεγαλώσουν ἐπὶ τῆς βράχειός της, κρατοῦνται δὲ ἐκεῖ ἀπὸ τοῦ νὰ πέσουν διὰ τῶν οὐρῶν των, τὰς ὁποίας περιτυλίσσουν εἰς τὴν οὐρὰν τῆς μητρὸς των, τὴν ὁποίαν αὐτὴ ρίπτει εἰς τὴν βράχιν της.

Σχεδὸν ὅλοι οἱ πῖθηκες μεταφέρουν τὰ νεογνά των εἰς τὰς ἀγκάλας των, ἢ εἰς τὴν βράχιν των ὡς αἱ χωρικαὶ γυναῖκες. Αἱ Ἐνυδρίδες μεταφέρουν τὰ νεογνά των μὲ πολλὴν προσοχὴν πολυτρόπως. Ἐνίοτε τὰ μεταφέρουν εἰς μέρη ἀβαθῆ, ὅπου φύονται θαλάσσια φυτὰ μεγάλα καὶ ἐκεῖ φαίνονται παίζουσαι μὲ αὐτὰ, ἐνίοτε δὲ καὶ τὰ ρίπτουν εἰς τὸν ἀέρα, ὅπως αἱ ἀνθρώπινοι μὴ-τίρες κάμνουν πρὸς διασκέδασιν τῶν τέκνων των.

Εἶδος τι Φαλαίνης ἐχούσης σχεδὸν ἀνθρώπινον πρόσωπον μεταφέρει τὰ νεογνά της ἐπάνω εἰς τὰ πτερύγιά της. Τοῦτο βλέποντες οἱ ναυτικοὶ ἐξέλαβον τὰ ζῶα ταῦτα ὡς θαλασσίας νύμφας!

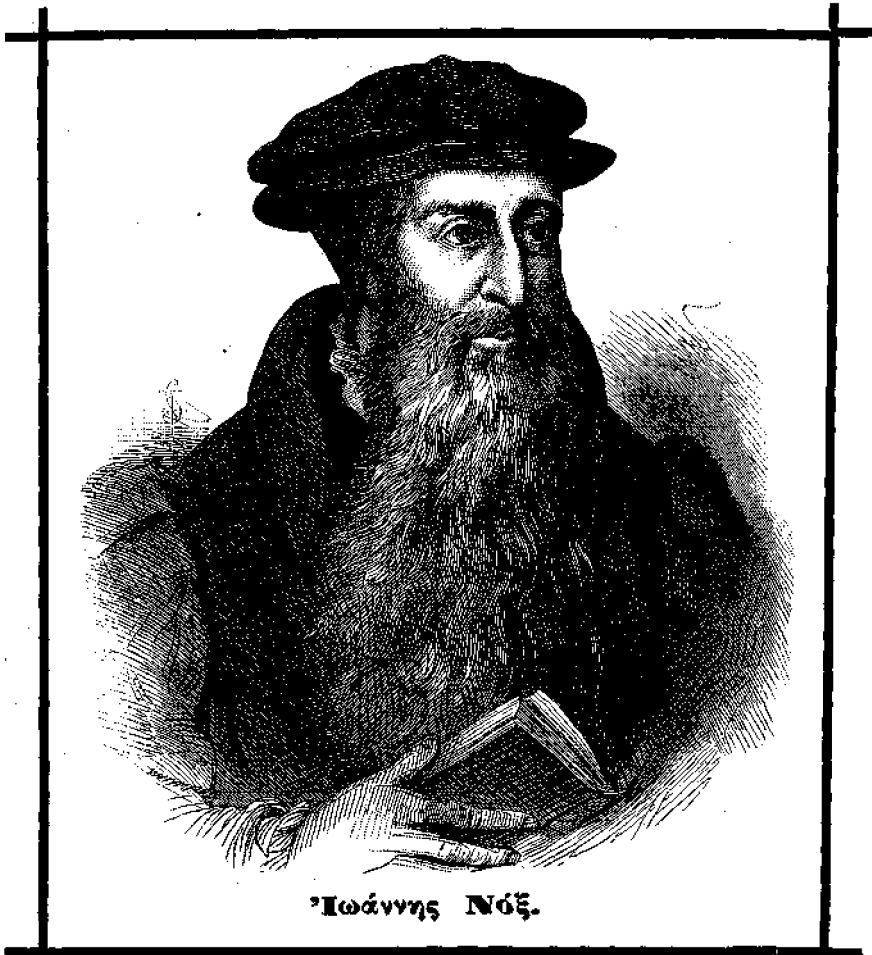
Αἱ γαβαῖ, οἱ κύνες καὶ αἱ γουρουναὶ μεταφέρουν τὰ νεογνά των διὰ τοῦ στόματός των.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΝΟΣ.

Ο Ιωάννης Νός, ο αρχηγός του αναμορφωτικού κινήματος εν Σκωτία, ήτο Σκώτος γεννηθείς τὸ 1505 καὶ ἀποθανὼν τὴν 24. Νοεμβρ. 1572. Ἀφοῦ ἐτελείωσε τὰς σπουδὰς του εἰς τὸ Σχολαρχεῖον, εἰσῆλθεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς

νεοῦς ἐναγγλισθῆ τὰς νέας θεησκευτικὰς ἰδέας, καὶ τοῦτο ἐβοήθησεν αὐτὸν μεγάλως εἰς τοὺς μετέπειτα ἀγῶνάς του ὑπὲρ τῶν Ἐναγγλικῶν ἀρχῶν.

Ο Νός ήτο ἀνὴρ νουνεχῆς καὶ εἰρημικῶν διαθέσεων, ἀλλ' ἡ σφοδρὰ καταφορὰ αὐτοῦ κατὰ τῶν κυρεκτροπῶν τῆς Ἐκκλησίας ἐπέσυρε κατ' αὐτοῦ τὴν ὀργὴν τῶν Παπισκῶν καὶ τὸν ἠνάγ-

Ἰωάννης Νός.

Γλασκῶβης τὸ 1521, καὶ ἐκεῖ ἐσπούδασε τὴν φιλοσοφίαν καὶ θεολογίαν, διακριθεὶς δὲ ὡς διδάσκαλος τῆς διαλεκτικῆς διορίσθη διδάσκαλος τῆς φιλοσοφίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου.

Ἡ σπουδὴ τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἰδίως τοῦ Ἱερωνύμου καὶ Ἀύγουστίνου ἐβάλευσε τὰς θεησκευτικὰς του ἰδέας, τὸ δὲ 1542 ἐκηρύχθη φανερὰ ὑπὲρ τῶν ἀρχῶν τῆς Ἀναμορφώσεως.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην πολλοὶ τῶν φίλων του, ἀνήκοντες εἰς τὴν τάξιν τῶν εὐγενῶν καὶ τῶν γεωκτημόνων εἶχον εἴτε κρυφίως εἴτε φα-

κασε νὰ ἀποσυρθῆ ἀπὸ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ἁγ. Ἀνδρέου καὶ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ νότιον μέρος τῆς Σκωτίας, ὅπου ἐκηρύχθη ὡς αἰρετικός, καθηρέθη τοῦ ἀξιώματός του, καὶ ἠπειλείτο νὰ δολοφονηθῆ. Ἡ μεγάλη εὐγλωττία του ὅμως καὶ ὁ ἀτρόμητος καὶ γαληνιαὸς χαρακτὴρ του ἔτινα τὸν ἔσωσαν πολλὰκις ἀπὸ ἐπιεικμένων κινδύνων, τὸν ἔσωσαν καὶ τότε ἀπὸ τὸν θάνατον.

Ἔνεκα τῶν τολμηρῶν κηρυγμάτων του ἐκηρύχθη πολλὰκις ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, ἀλλ' ἠδωθή ἐξ ὅλων τῶν κατ' αὐτοῦ κατηγοριῶν.

Ὅταν δὲ τῷ προσεφέρθη ἐπισκοπὴ τις ἀπέρ-

ριψε τὴν πρότασιν, προτιμήσας νὰ ἦναι ἀπλοῦς κήρυξ τοῦ Ἐναγγελίου.

Κατὰ τὴν ἀνάβασιν τῆς Μαρίας εἰς τὸν θρόνον ἔφυγεν ἐκ τῆς Σκωτίας καὶ μετέβη εἰς τὴν Γενεύην, ὅπου ἔλαβεν ἐνεργὸν μέρος εἰς τὰς ταραχὰς τῆς Φραγκόφτης, κατοπιν δὲ ἐγένετο ποιμὴν (ιερεὺς) μικρᾶς τινοῦ Ἀγγλικῆς Ἐκκλησίας. Κατὰ τὴν ἀπουσίαν του εἰς τὴν Γενεύην ἐνήχθη ἐνώπιον δικαστηρίου συνισταμένου ἐκ κληρικῶν καὶ κατεδικάσθη εἰς τὸν διαπυρὸς θάνατον ὡς αἰρετικός, ἡ δὲ ἀπόφασις αὐτῆ ἐτελέσθη ἐπὶ τοῦ ὁμοιώματος αὐτοῦ, ἐπὶ τούτῳ κατασκευασθέντος! Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐγραψε τὴν περίφημον ἀπολογία του.

Μετὰ ταῦτα προσκλήθεις ὑπὸ τῶν Σκώτων Διαμαρτυρομένων νὰ ἐπιστρέψῃ καὶ νὰ ἐργασθῆ ὡς κήρυξ εἰς τὴν πατρίδα του, ἐπανήλθεν εἰς τὴν Σκωτίας καὶ ἤρχισε νὰ κηρύττῃ εἰς τὴν πόλιν Ἀθήθ, μετὰ μικροῦ δὲ μετόκησεν εἰς Ἐδμבורγον καὶ ἐκεῖ ἐκήρυττε τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς βασιλείας Μαρίας τῆς βασιλίσσης τῶν Σκώτων ὁ Νός διεδραμάτισε σπουδαιότατον πρόσωπον ἐξασκήσας μεγάλην ἐπιρροὴν εἰς τὴν τύχην τῆς πατρίδος του, κατηγορηθεὶς δὲ ἔπαξ διὰ προδοσίαν ἠδωθή κατὰ πλειοψηφίαν πρὸς μεγίστην λύπην τῆς βασιλίσσης, ἡ ὅποια ἐπεθύμει τὸν θάνατον αὐτοῦ, ἀφοῦ διὰ παντοίων μέσων δὲν ἠδυνήθη νὰ προσελκύσῃ αὐτὸν εἰς τὸ μέρος τῆς καὶ εἰς τὰ σχέδιά της.

Ὁ Νός διεκρίνετο μᾶλλον διὰ τὴν εὐγλωττίαν καὶ τὸ θάρρος του παρὰ διὰ τὴν κρίσιν του, ἐτίμων δὲ καὶ ἐσέβοντο αὐτὸν οὐ μόνον οἱ συμπολίται του, ἀλλὰ καὶ οἱ εἰς τὴν Ἡπειρωτικὴν Εὐρώπην Διαμαρτυρόμενοι, καὶ τὴν ὥρα δὲ μετὰ παρέλευσιν τοσούτων αἰώνων ἡ μνήμη τοῦ Νός εἶναισε βαστὴ κατ' ὅλην τὴν Σκωτίαν.

Ὁ Νός ἀπέθανε περικυκλωμένος ὑπὸ τῆς οἰκογενείας καὶ τῶν φίλων του, πλήρους πίστεως καὶ ἐλπίδος εἰς τὸν ἀγαπητὸν αὐτοῦ Κύριον καὶ Σωτῆρα, χαίρων διὰ ἐμελλε νὰ ἰδῇ αὐτὸν πρόσωπον πρὸς πρόσωπον.

— Τεσσαράκοντα ἄνθρωποι εἶναι ἐνησχολούμενοι εἰς τὴν διατήρησιν τῆς σκέπης τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Πέτρου ἐν Ῥώμῃ. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι κατοικοῦν πάντοτε ἐκεῖ ἐπάνω καὶ πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἐργυνήθησαν ἐκεῖ! Καλοῦνται Ἁγιοπετρινοί!

— Ὅπου εἰσέλθῃ ὑπερηφάνεια, εἰσέρχεται καὶ καταισχύνῃ. Ἡ δὲ σοφία εἶναι μετὰ τῶν ταπεινῶν (Παροιμ. α. 2.)

Ἡ φιλόστοργος κόρη.

Ἡ ΦΙΛΟΣΤΟΡΓΟΣ ΚΟΡΗ.

Ἐξ τῶν ἐπιγραφῶν τῆς κῆπῃ τῆς μικροῦλα Ἀριστία Ἐκατέθηκε μὲ ῥίμα μὲ τραγούδια μὲ χαρὰ Πεταχτὴ Ἰσάν τὸ πουλάκι, ὅταν τὸν ἄγγελο ὤρατα Ὅταν λουλοῦδι μωρωδάτη, ὅταν λουλοῦδι δροσερά.

Ἐτρεχε ὅταν πεταλοῦδα ὅς τ' ἄνθος τοῦτο κ' εἰς ἐκεῖνο Καὶ ἐμοῖραζεν εἰς δια χέλιμα χέλιμα καὶ φίλιμα. Ἐκοπτ' ἀπ' ἐδῶ τὸ 1868 ἀπ' ἐκεῖ τὸν ἄσπρο κρίνο, Καὶ ἔσταμάτησε τὸ βῆμα ὅς ἀνησμένη πασχάλια

Ἐκοψε μεγάλο κλώνο κ' ἑλαφρὰ χαμογαλάει
Γιατὶ ἄλλ' ἀπὸ ἄνθη ἑσκεπάζθη ἡ τρελλή.
Τὶ τὰ θέλει τόσα, ποῦ σ' τὰ χέρια της κραταίει ;
Κάποιο γέλιο θὰ κρύπτῃ σ' τὴ μικρὴ της κεφαλῆ.

Ἐπειδὴ γνωρίζει, ὅτ' εἶσθε ὅλα φρόνιμα παιδάκια
Θὰ σὰς πῶ τῆς Ἀριστέας τὸ μεγάλο μουσικῶ
Θὰ σὰς μάθω τὰ ἄθωα καὶ γλυκὰ της παιγνιδάκια,
Καὶ ὅτ' ἔδῃτε πρὸς εἶνε κοριτοῦκι γνωστικῶ.

Ἀὔριο ... χαρὰ μεγάλη ... ἡ μαμὰ της ἑορτάζει
Ἡ μαμὰ ποῦ τὴν λατρεῖ, ἡ μαμὰ της ἡ καλῆ
Δι' αὐτὴν ἡ Ἀριστέα τ' ἄνθη ταῦτα ἐτοιμάζει
Θέλει, θέλει νὰ τῆς δεῖξῃ πῶς τὴν ἀγαπᾷ πολὺ.

Λέπει τώρα ἡ μαμὰ της πλὴν τὸ σπῆτι ὀσολισμένο
Ἐστὴν ἐπιστροφή της θὰ βρῇ ἀπὸ ἄνθη δροσερά,
Καὶ τὸ χέρι θὰ γνωρίσῃ, τὸ χρυσὸ, τ' ἀγαπημένο
Ποῦ ἐφρόντισε δι' ὅλα μὲ στοργῆ καὶ μὲ χαρὰ.

Ἐστὴν εἰκόνα της τὸ βλέμμα πλὴν ἂν τύχῃ καὶ γυρίσῃ
Καὶ τὴν ὄψ' στεφανωμένη μὲ ὠραία πασχαλιὰ,
Ἐστὴν καρδιὰ τῆ μητρικῆ της ἡ χαρὰ θὰ πλημμυρήσῃ
Καὶ τὴν κόρη της θὰ σφιχτῇ σ' τὴ θερμῆ της ἀγκαλιὰ.

Ἀθήναι 11 Ἰουνίου 1889.

ΚΡΥΣΤΑΛΛΙΑ ΧΡΥΣΟΒΕΡΓΗ.

ΠΕΡΙΕΡΓΟΝ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΝ.

ΧΕΛΩΝΗ ΔΙΚΕΦΑΛΟΣ.

Εἰς τὴν πολιτείαν τῆς Κονεκτικουῦτς πλησίον τοῦ δυτικοῦ ποταμοῦ εὐρέθη χελώνη δικεφαλος. Ἡ χελώνη αὕτη ἔχει ἓν μόνον σῶμα, τέσσαρας πόδας καὶ μίαν οὐράν, ἀλλὰ δύο λαμμούς καὶ δύο κεφαλὰς.

Τὸ περίεργον μὲ τὸ ζῶον τοῦτο εἶναι ὅτι ἐκάστη κεφαλὴ φαίνεται ὅτι ἐνεργεῖ ἀνεξαρτήτως τῆς ἄλλης, ἐνίοτε δὲ καὶ κατὰ τῆς ἄλλης, διότι ὅσκις τῆς ῥίπτεται τεμάχιον κρέατος ἢ ἄλλης τινὸς τροφῆς εἰς μικρὰν ποσότητα, ἐκάστη τῶν κεφαλῶν προσπαθεῖ νὰ πάρῃ ὀλόκληρον τὸ τεμάχιον, καὶ τότε συγκροτεῖται ἀληθὴς πάλη, ἕως οὗ ἡ μία τατορθώσῃ νὰ τὸ πάρῃ ὀλόκληρον, ἢ τοῦλάχιστον νὰ τὸ ξεσχίσῃ εἰς δύο καὶ ἐκάστη νὰ λάβῃ τὸ τεμάχιόν της!

Ἐνίοτε ἡ μία κεφαλὴ προσβάλλει τὴν ἄλλην ὑποθέτουσα ὅτι εἶναι ξένη, καὶ τότε ἡ προσβαλομένη ἀποσύρεται ἐντὸς τοῦ κελίφους.

Ἡ ἀσύμφωνος ἐνέργεια τῶν κεφαλῶν παρατηρεῖται εἰς τὰς κινήσεις τῶν ποδῶν. Κοινῶς αἱ χελῶναι ἐκτείνουσι πρῶτον τὸν ἓνα ἐκ τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν, καὶ ἔπειτα τὸν ἓνα ἐκ τῶν ὀπισθίων, τὸν εἰς τὴν ἀντίθετον πλευρὰν τοῦ σώματος. Ἡ δικεφαλος ὁμοῦς αὕτη χελώνη κινεῖ καὶ τοὺς δύο ἐμπροσθίους πόδας διὰ μίας, καὶ τότε

ἀναγκάζεται νὰ σύρῃ τὸ σῶμα πρὸς τὰ ἐμπροσθεν, ἔπειτα κινεῖ τοὺς δύο ὀπισθίους πόδας ὁμοῦ καὶ ὠθεῖ ἐκ νέου τὸ σῶμα πρὸς τὰ ἐμπρός, διδουσα τοιουτοτρόπως εἰς τὰς κινήσεις της ἀδέξιον καὶ ἀσχημον βᾶδισμα.

Τὴν δυσκολίαν ταύτην αἰσθάνεται, ὡς φαίνεται καὶ αὕτη, καὶ προσπαθεῖ διὰ τῆς ἀσκήσεως νὰ τὴν διορθώσῃ. Ἡ παῖρα προσέτι ἐδίδαξε τὸ ζῶον τοῦτο ὅτι ὅταν ἡ μία κεφαλὴ κοιμᾶται, ἡ δὲν ἔχῃ διάθεσιν νὰ περιπατήσῃ ἡ ἄλλη ν' ἀναμένῃ ἕως οὗ ἡ σύντροφός της ἐξυπνήσῃ καὶ τῆς ἐλθῇ ἢ ὀρεξίς νὰ κινήθῃ—διότι, ἰδοκίμασε πολλάκις νὰ κινήθῃ χωρὶς τῆς βοηθείας τῆς ἄλλης, καὶ εὗρε τοῦτο πολὺ δυσκόλον, διντι δὲν ἔχει τὴν δύναμιν νὰ κινήσῃ παρὰ μόνον τοὺς πόδας, οἱ ὅποιοι εἶναι εἰς τὸ πλάγι της, καὶ τῆς εἶναι δυσκόλον νὰ σύρῃ ὀλόκληρον τὸ σῶμα μὲ μόνον ἓνα ἐμπροσθιον καὶ ἓνα ὀπίσθιον πόδα.

Εἶναι περίεργον ἅμα δὲ καὶ θαυμαστὸν νὰ βλέπῃ τις δύο κεφαλὰς κειμένας τόσον πλησίον ἀλλήλας καὶ ὁμοῦς ἐχούσας διαφορετικὰς διαθέσεις. Ἡ ἀριστερὰ κεφαλὴ συνήθως δεικνύεται φοροδαῆς καὶ εὐρείθιστος, ἐξίππαζομένη ἀπὸ τὴν πλησίον καὶ αὐτῆς τῆς μίγας, ἡ ἀριστερὰ ἀπεναντίας εἶναι τολμηρὰ, καὶ ἐνεργητικῆ.

Κατὰ πόσον τὰ ὄργανα τῆς πέψεως, τῆς ἀναπνοῆς, τῆς κυκλοφορίας τοῦ σώματος καὶ τὸ νευρικὸν σύστημα εἰναίτηνωμένα δὲν γνωρίζομεν, ὡς φαίνεσθαι ἡ χελώνη αὕτη ἔχει ἓνα μόνον στόμαχον, μὲ αὐτὸν δὲ ἐννοῦνται οἱ δύο οἰσοφαγοὶ της. Τὰ ἀναπνευστικὰ ὄργανα φαίνεται προσέτι ὅτι εἶναι κοινὰ ἀλλὰ που αἱ δύο τραχεῖαι ἀρτηρίαι, αἱ ὅποιαι κατέρχονται ἀπὸ τοὺς δύο λαμμούς, ἐνόνονται εἰς ἓνα δὲν ἐξηκριβώθη εἰσέτι καὶ πιθανὸν δὲν θὰ ἐξακριβώθῃ ἕως οὗ ἡ ἀποθάνῃ τὸ ζῶον, ἢ σφαγῇ καὶ ἀναταμῇ. Ὡς πρὸς τὸ νευρικὸν σύστημα ἐκ τῶν κινήσεων τῶν δύο κεφαλῶν γίνεται καταφανές, ὅτι πρέπει νὰ ἦναι δύο κέντρα νευρικοῦ συστήματος, δύο ἐγκέφαλοι ἐνεργούντες ἀνεξαρτήτως ἀλλήλων, διὰ τοῦτο καὶ ἐλλεῖπει παντελῶς ἡ συνεργασία.

Ἐκ τῆς γενομένης ἐξετάσεως εὐρέθη ὅτι ἐκάστος λαμμὸς ἔχει ὀλόκληρον τὸν ἀριθμὸν τῶν σπονδύλων, οἵτινες ὑπάρχουν εἰς τὸν λαμμόν τῶν χελωνῶν ἐν γένει. Καὶ εἰς τὸ κέλιφος δὲν παρατηρεῖται οὐσιώδης διαφορά. Ἡ χελώνη αὕτη ἔχει μόνον ζῆ, ἀλλὰ καὶ αὐξάνει, καὶ ἴσως οἱ φυσιολόγοι καὶ ἀνατόμοι θὰ περιμεινῶσιν ἀκόμη πολὺ ἕως οὗ διὰ τοῦ θανάτου δοθῇ εἰς αὐτοὺς ἡ εὐκαιρία νὰ ἀνατάμουν τὸ ζῶον καὶ ἀνεύρουν τὰς παρὰ φύσιν μεταβολὰς εἰς τὸ σῶμα αὐτῆς. Ἐν τῷ μεταξύ ἀνάγκη ὑπομονῆς.

Πόσα παράδοξα και ἀκατάληπτα δὲν περιέχει ὁ κόσμος οὗτος! καὶ ὅμως οἱ ἄνθρωποι παρο-
ξενούνται διότι δὲν δύνανται νὰ ἐνοήσουν τὸν ἀνεξιχνίαστον Θεόν!

ΑΜΟΙΒΑΙ

ΚΑΙ

ΠΟΙΝΑΙ

« Ἴδού ἔρχομαι ταχέως καὶ ὁ μισθός μου εἶναι μετ' ἐμοῦ, διὰ νὰ ἀποδώσω εἰς ἕκαστον ὡς θέλει εἶσθαι τὸ ἔργον αὐτοῦ. »

« Ὁ νικῶν θέλει κληρονομήσει τὰ πάντα, καὶ θέλω εἶσθαι εἰς αὐτὸν Θεός, καὶ αὐτὸς θέλει εἶσθαι εἰς ἐμὲ υἱός. »

« Ὅστις νικᾷ, θέλω δώσει εἰς αὐτὸν νὰ καθίσῃ μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῷ θρόνῳ μου, καθὼς καὶ ἐγὼ ἐνίκησα, καὶ ἐκάθισα μετὰ τοῦ Πατρὸς μου ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ. »

« Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι· διότι αὐτῶν εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. » Ματθ. ε' β.

« Μακάριοι οἱ καθαροὶ τὴν καρδίαν· διότι αὐτοὶ θέλουσιν ἰδεῖ τὸν Θεόν. »

« Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης· διότι αὐτῶν εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. »

« Μακάριοι οἱ πράττοντες τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, διὰ νὰ ἔχωσιν ἐξουσίαν ἐπὶ τὸ δένδρον τῆς ζωῆς, καὶ νὰ εἰσέλθωσι διὰ τῶν πυλῶνων εἰς τὴν πόλιν. »

« Τότε ὁ βασιλεὺς θέλει εἰπεῖ..... ἔλθετε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην εἰς ἑσᾶς βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· διότι ἐπέινασα, καὶ μοι ἐδώκατε νὰ φάγω· ἐδίψησα καὶ μὲ ἐποτίσατε· ξένος ἦμην καὶ μὲ ἐφιλοξενήσατε· γυμνὸς καὶ μὲ ἐνεδύσατε· ἠσθένητα καὶ μὲ ἐπεσκέψθητε· ἐν φυλακῇ ἦμην καὶ ἤλθετε πρὸς ἐμέ. »

ΠΟΛΥ ΕΝ ΟΛΙΓΩ.

Μετὰ τὸ τέλος τοῦ Ἑπταετοῦς πολέμου, ὁ ὁποῖος ἔλαβε χώραν μεταξὺ τῆς Πρωσίας, τῆς Αὐστρίας, Ῥωσίας καὶ Γαλλίας κατὰ τὰ μέσα τοῦ 18ου αἰῶνος, Φρειδερίκος ὁ Μέγας, ὁ νικηφόρος βασιλεὺς τῆς Πρωσίας, εὐρέθη πολὺ ἀπησχολημένος εἰς τὰς ὑποθέσεις τοῦ βασιλείου του, τὰς ὁποίας εἶχε παραμελήσει κατὰ τὸν πόλεμον. Ἦτο δὲ τὸσον ἐνησχολημένος, ὥστε καὶ τὸν ἀγαπητόν του πλαγιάκον δὲν εἶχε καιρὸν νὰ παίξῃ.

Μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν του, οἵτινες εἶχον δεῖξει ἡρωισμόν κατὰ τὸν πόλεμον, ἦτο καὶ λοχαγὸς τις τῶν γρεναδιέρων, ὀνομαζόμενος Ρίττερ, ὅστις εἶχε χάσει τὸν ἕνα βραχίονα εἰς τινὰ μά-

« Οἱ δὲ δειλοὶ καὶ ἄπιστοι καὶ βδελυκτοὶ καὶ φονεῖς καὶ πόρνοι καὶ μάγοι καὶ εἰδωλολάτραι καὶ πάντες οἱ ψεῦδοι θέλουσιν ἔχει τὴν μερίδα αὐτῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῇ καιομένῃ μετὰ τὸ πυρὸς καὶ θεῖου κτλ. »

« Καὶ ὅστις δὲν εὐρέθη γεγραμμένος ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς, ἐρρίφθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός. »

« Καὶ ὁ Διάβολος ὁ πλανῶν αὐτοὺς ἐρρίφθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός καὶ τοῦ θεῖου, ὅπου εἶναι τὸ θηρίον καὶ ὁ ψευδοπροφήτης· καὶ θέλουσι βασανίζεσθαι ἡμέραν καὶ νύκτα, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. »

« Οἱ ἄδικοι δὲν θέλουσι κληρονομήσει τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.... οὔτε πόρνοι, οὔτε εἰδωλολάτραι, οὔτε μοιχοί, οὔτε μαλακοί, κ.τ.λ. κ.τ.λ. δὲν θέλουσι κληρονομήσει τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. »

« Ἐγὼ δὲ εἶναι οἱ κύνες καὶ οἱ μάγοι καὶ οἱ πόρνοι καὶ οἱ φονεῖς καὶ οἱ εἰδωλολάτραι καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν καὶ πράττων τὸ ψεῦδος. »

« Τότε (ὁ βασιλεὺς) θέλει εἰπεῖ..... ὑπάγετε ἀπ' ἐμοῦ, οἱ κατηραμένοι, εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοιμασμένον διὰ τὸν διάβολον καὶ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ. Διότι ἐπέινασα, καὶ δὲν μοι ἐδώκατε νὰ φάγω, κ.τ.λ. »

χην. Ἐπειτα ἠσθένησεν εἰς τὸ νοσοκομεῖον τὸσον βαρέως, ὥστε ὅταν ἐτελείωσεν ὁ πόλεμος καὶ ἐγένετο στατιστικὴ τοῦ στρατοῦ, αὐτὸς ἐσημειώθη ὡς ἀποθανὼν δὲν ἀπέθανεν ὅμως, ἀλλὰ μετὰ τινὰ καιρὸν ἀναρρώσας ὑπῆγεν εἰς τὸ Βερολίνον νὰ ἴδῃ τὸν βασιλέα. Ὁ βασιλεὺς ὅμως ἦτο, ὡς εἶπομεν, τὸσον ἐνησχολημένος, ὥστε δὲν τὸν εἶδε εἰς ἀκρόασιν. Ὁ Ρίττερ ἐπανειλημμένως ἤλθε καὶ ἐζήτησε νὰ τῷ δοθῇ συνέντευξις, ἀλλ' ὁ βασιλεὺς δὲν τῷ ἐδίδε συνέντευξιν, διότι δὲν ἠθέληεν οὔτε νὰ τὸν ἐνοχλοῦν μετὰ παρακλήσεις ἀδικότους οὔτε νὰ πληρώσῃ πολλὰς συντάξεις.

Μίαν ἡμέραν ὁ αὐτάρχης προσῆλθεν εἰς τὸν βασιλέα καὶ τῷ ἀνήγγειλεν ὅτι ὁ λοχαγὸς Ρίττερ πάλιν ἐζήτηε συνέντευξιν.

« Πέ του να πάη στη δουλειά του! » έκραύ-
 γασεν ο βασιλεύς με όργην.

« Έτσι του είπα και εγώ, Μεγαλειότατε, »
 απεκρίθη ο αυλάρχης, « άλλ' αυτός μου λέγει ότι
 η δουλειά του είναι να σάς έδη. Έάν αγαπάτε,
 Μεγαλειότατε, ιδετέ του μίαν στιγμήν. Ο καυ-
 μένος έχασε το χέρι του και ύπέφερε πολλά! »

« Ουφ! » απεκρίθη ο ήρθισμένος μονάρχης,
 « θά του δώσω συνέντευξιν. Άς έμβή άλλ' υπό
 τόν όρον να είπη ακριβώς δύο λέξεις! Έάν προ-
 φέρη περισσοτέρας, θά τόν έξορίσω από την
 Πρωσίαν! »

Μετ' όλιγον εισέρχεται ο μονόχειρ λοχαγός,
 τόν όποιον ο αυλάρχης είχε πληροφορήσει περί
 της διαταγής του βασιλέως. Έπροχώρησε προς
 τόν βασιλέα, κρατών εις την χείρά του αναφοράν
 γραπτήν, δι' ής εξήτει σύνταξιν, και γονατίσας
 την εξέτεινε προς τόν Φρειδερίκον.

« Έ! τί θέλεις; » ήρώτησεν ούτος αποτόμως.

« Μεγαλειότατε, υπογράψατε! » απεκρίθη ο
 λοχαγός, και κύψας την κεφαλήν εισώπησεν.

Ο βασιλεύς είδε το εύφυές άμα δέ και άστειόν
 της πράξεως ταύτης και γελάσας εύθύμως, έ-
 λαβε το έγγραφον και το υπέγραψεν, — ο δέ λο-
 χαγός εξήλθε περιχαρής!

ΠΟΥΣΧΑΚΙΩΝ

— Όταν ή ήλεκτρική τηλεγραφος έβλήθη κατ' αρχάς εις
 ένέργειαν, μόνον τέσσαρες λέξεις ήδύνατο να τηλεγραφηθούν
 εις έκαστον λεπτόν της ώρας. Τό 1840 ή μέγιστος αριθμός των
 άποστελλομένων εις έκαστον λεπτόν λέξεων ήτο 17 λέξεις.

Ηδη ή άριθμός ούτος ηύξηση εις 462! Ο,τι έθεωρείτο ως
 θαύμα πρό έξηκοντα έτών, εις διάστημα όλιγον πλέον του
 ήμισιως αιώνος εκατονταπλασιάσθη!

— Η Ίαπωνία τών παρελθόντων Φεβρουάριον εισήχθη εις
 την χωρείαν των συνταγματικών ένών, ψηφίσασα διά τών
 άνεπισπώπων του λαού το πρώτον της σύνταγμα, το όποιον
 είναι κατά τόν τύπον του Γερμανικού, με δύο Βουλάς, την
 των Δέσπων και την των Κοινοτήτων.

— Διευκρίσιμα κοράσια σπουδάζουσιν ήδη την Ιατρικήν εις
 τας Ίνδιαις. Η κατάσταση της κοινωνίας είναι τοιαύτη,
 ώστε το μέτρον τούτο της Άγγλικής Κυβερνήσεως είναι πολύ
 φιλόανθρωπον.

— Εις το Δαβραδρ ύπάρχει ή μέγιστος καταρράκτης έν
 τώ κόσμω, 2,000 περίπου ποδών τώ ύψος, ο δέ Μέγας πο-
 ταμός εις το μέρος, όπου σχηματίζεται ο καταρράκτης, έχει
 πλάτος 1,508 ποδών!

— Τό έν τρίτον της Γερμανίας είναι Παπικοί, τά δε άλλα
 δύο τρίτα Διαμαρτυρομένοι.

— Εις πάλαν Παπικήν Έκκλησίαν κατ' έθλον τόν κόσμον
 ύπάρχει κισώτιον, το όποιον φέρει επιγραφήν Αγιάριον τοϋ
 Πέτρον. Πέρην ή συνεισφορά των πιστών εις τά κισώτια
 ταύτα άνιέη εις 65,000 φρ.

— Η Γερμανία έχει 21 Πανεπιστήμια, 14 δέ τούτων,
 τά κάλλιστα, άνήκουν εις τούς Διαμαρτυρομένους.

— Ο Αυτοκράτωρ Γουλιέλμος έμπόδισε την ίπποδρομίαν
 κατά Χριστιανήν ήμέραν.

— Το έκ της εργασίας εισόδημα των κρατουμένων εις
 τας φυλακάς της Νέας Υόρκης είναι όλιγώτερον του εισο-

δήματος των αυτών συνετηγιών των έντός των φυλακισμένων
 κατά άτομον μόνον κατά έν επί τοίς έκαστόν! Τοιούτοτρόπως
 και ή Πολιτεία άνακουφίζεται και οι κατάδικοι ώφελώνται!

— Εις το Πανεπιστήμιον της Καλιφορνίας κανείς δέν
 γίνεται δεκτός ως φοιτητής, όστις είναι δεδομένος εις το
 καπνίζην. Εις το Πανεπιστήμιόν μας δυστυχώς καπνίζουν οι
 φοιτηται και έντός των αίθουσών των παραδίδουσιν!

— Πρό πενήτηκοντα έτών έπτά ύποδηματοποιοί, εργα-
 ζόμενοι εις έν εργαστήριον εις την πόλιν Χάμבורγ, άπε-
 φάσισαν να διαδώσουν το Ευαγγέλιον εις τούς μη έχοντας
 αυτό κατ' έθλον τόν κόσμον. Εις 25 δέ έτη έβρυσαν 50 αυ-
 τούσυντηρήτους Έκκλησίας, έκασον 10,000 έταίρους και
 διένειμαν 50,000,000 άντίτυπα του Ευαγγελίου εις διαφό-
 ρους γλώσσας. Έάν εύρίσκοντο μάγον 150 τοιούτοι ζηλωται
 μεταξύ των χριστιανών, ούτοι δέ ήσαν Ικανοί να προηγηθί-
 σασιν όλον το ανθρώπινον γένος με Ευαγγέλια έντός 50 έτη!

— Εδύο έτη έσχάτως έν Άμερικη το προνόμιον εις έρευ-
 ρήτην προσωπίδας, διά της οποίας προφυλάττεται το πρόσω-
 πον των πυροσβεστών από του πυρός.

— Εσχάτως ιδρύθη εις τόν Άγιον Φραγκίσκον της Κα-
 λιφορνίας εκκλησία Ευαγγελική εκ Κινέων άποίκων συγκε-
 μένη έξ 76 εργατικών μελών, ταύτα δέ τά μέλη συνεισέφερον
 διά τόν Ιεροκήρυκά των και τά άλλα έξοδα της εκκλησίας
 5000 φράγκα, έστειλαν δέ και βοήθειαν εις έλλην πτωχών
 Ευαγγελικήν Έκκλησίαν εις την Κίναν 300 φρ. Αυτό δά είπη
 άλλης χριστιανικός!

— Η Πολιτεία της Καλιφορνίας παρήγαγε οίνον άξίας
 13,900,000 φρ., σίτον 156,500,000 φρ. άξίας, χρυσόν άξίας
 60,000,000 φρ. και χρυσόν και άργυρον, χωρίς να λογαρι-
 ασθή ή άξία του μαλλίου και της ζυλείας 500,000,000 περί-
 που ταλλήρων, άξίας δηλ. περίπου ήμισυ δις έκαστον φράγ-
 κων! Η Καλιφορνια λοιπόν δέν είναι χώρα οίνοφόρος μόνον.

— Εις την δημοσίαν φυλακήν της πόλεως Τράκσαυ της
 Πολιτείας Μίχιγαν ύπάρχουν όκτώ σχολεία διά τούς κατα-
 δίκους διευθυνόμενα υπό των έπιστατών της φυλακής, οι
 όποιοι βοηθώνται εις την διδασκαλίαν υπό ύποδιδασκάλων
 έξ αυτών των καταδίκων. Όσοι από τούς φυλακισμένους,
 λάβουν εις τας εξετάσεις των ώρισμένων βαθμών, άντι να φο-
 ρούν ένδύματα των καταδίκων, φορούν άλλο ένδυμα, το όποιον
 δεικνύει την προδου αυτών!

— Μέρος της Άμερικανικής Έκθέσεως εις την Παγ-
 κόσμιον Έκθεσιν των Παρισίων κατέχεται υπό κομφού οι-
 κονομήματος έντός του όπολου παρασκευάζονται διάφορα είδη
 φαγητού από μόνον άραβόσιτον.

— Ειδώσας από το Μόντε Κάρλο, την περίφημον έβραν
 του χαρτοπαίγιον, άγγέλλουσι 15 μονομαχίας με 16 αυ-
 τοκτονίας μεταξύ των παικτιών! Αυτά έχει το χαρτοπαίγιον!

— Η όλική ποσότης του έκδοευμένου κατ' έτος κα-
 πνου έν Εύρωπή άνέρχεται εις δύο και τέταρτον λίτρας δι'
 έκαστον κάτοικον. Εις τας δε Ηνωμένας Πολιτείας 4 και τέ-
 ταρτον λίτρας. Μας περνούν λοιπόν οι Άμερικανοί και κατά
 τούτο!

— Εις τας δυτικά παράλια της Άφρικης, ύπάρχουν ήδη
 200 εκκλησίαι, 35,000 προσήλυτοι εις τόν χριστιανισμόν,
 100,000 κατηγούμενοι, 275 σχολεία, και 30,000 μαθηταί! ή
 Γραφή και πολλά διδασκτικά βιβλία μετεφφράσθησαν και έτυ-
 πώθησαν εις τας διάφορας γλώσσας των έντοπίων, και τούτο
 έντός μιας εικοσιπενταετίας!

— Ο διάσημος ήρωαυ και Ιεροκήρυξ Πάτερ Καβάτας
 εις διάστημα τριών έτών, από του 1841 — 1844 συγνά εκή-
 ρυεν εν εις την Πάρμαν δεκάδας της ήμέρας, έντός δε 15 έτών
 έγραψε και εκήρυξε 4,000 λόγους καταλλήλους δι' ανθρώπους
 πάσης τάξεως και καταστάσεως! Τοιούτους ύπέρτατας θέλει
 ο Χριστός και έχει χρείαν ο κόσμος διά να ευαγγελισθί!

ΙΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Ποιοί είναι οι τρεις διάσημοι δικαιοί άνθρωποι οι άνα-
 φερόμενοι έν τή Γραφή;
2. Ποιαί αι τέσσαρες δεινάι κρίσεις του Θεού αι άναφερό-
 μεναί έν τή Γραφή;
3. Ποια τά έπτά μιστά εις τόν Θεόν πράγματα;

Συνδρομή «Παιδικών Διηγημάτων», 8 κατ' έτος έν Ελλάδα 40 λεπτ. έν τώ Έξωτερικώ 60 λεπτ.